

De morgen van Kerstmis

25 december 2025

Thema: "Hoopvol verwachten"

**Kerk van Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand
te Bilthoven**

Voorganger:	pastor A. van den Boogaard
Orgel/piano:	Reeuwert Tromp
Lector:	Hans van Ojen

Woord van welkom en opening

Openingslied: “Komt allen tezamen”

Komt allen tezamen,
jubelend van vreugde:
komt nu, o komt nu naar Bethlehem!
Ziet nu de vorst der eng'len, hier geboren.
Komt, laten wij aanbidden, (2x)
komt, laten wij aanbidden, die Koning.

Drie wijzen met wierook
kwamen er van verre,
zij volgden zijn sterre naar Bethlehem.
Herders en wijzen komen Jezus prijzen.
Komt, laten wij aanbidden, (2x)
Komt, laten wij aanbidden, die Koning.

O Kind, ons geboren,
liggend in de kribbe,
neem onze liefde in genade aan!
U, die ons lief hebt, U behoort ons harte!
Komt, laten wij aanbidden (2x)
komt, laten wij aanbidden, die Koning.

Gebed

Gebed om ontferming

Geroepen en gezegend hebt Gij ons,
kinderen van het licht,
kinderen van God,
die naam hebt Gij ons gegeven.

**Maar de kracht ontbreekt ons soms,
wij komen Geestesadem te kort,
verlamd als wij zijn
door de zorg om onszelf.**

Geef ons vandaag
opnieuw aan elkaar,
laat het gebed van de één
de ander dragen,
en de zorg van de één
de ander verlichten,
want zo toch wilt Gij onder mensen wonen.

**Bind onze levens aan Jezus, uw Zoon,
aan uw belofte, dat Gij niet loslaat
wat u ooit met ons begon.
Heer, ontferm U over ons.**

Inleiding op de lezingen

Eerste lezing:

“Verraadt
ons aller angst
zich niet
in wie het leven
weerloos liet?
De glasglans
stemt
de blazer mild.
De kaarsvlam
vormt de
hand tot schild.
De krokus wijst
beton zijn grens.
Hoe kostbaar is
een kwetsbaar
mens.”

(Uit : Wie geen doel heeft kan niet verdwalen)

Lied: “Nu zijt wellekome”

Nu zijt wellekome, mens van licht uit Licht.
Treed buiten onze dromen met jouw gezicht.
Stuur het aan op scheiden tussen dageraad en nacht,
Nieuwe vreedstijden na alle man en macht.
Kyrieleis!

Nu zijt wellekome, mens van licht in mij,
die als een kind wil wonen, herboren, vrij,
In het land van morgen dat de lieve vrede kent,
waar wij zijn geborgen, gezien, aanvaard, gekend.
Kyrieleis!

Nu zijt wellekome lang verwachte mens.
Dat wij aan angst ontkomen, verstaan jouw wens:
ooit te mogen spreken van een wereld omgekeerd,
waar de kunst van delen voorgoed is aangeleerd.
Kyrieleis!

Evangelie: “Johannes 1, 1-5, 9-14”

In het begin was het woord en het woord was bij God.
Het was in het begin bij God. Alles is door hem
ontstaan en buiten Hem om is er niets ontstaan.
Wat ontstaan was, had leven in Hem, en het leven
was het licht van de mensen. Het licht schijnt in de
duisternis, en de duisternis kon het niet aan.

Het ware licht was er, dat elke mens verlicht en dat in
de wereld moest komen. Het was in de wereld, een
wereld die door Hem was ontstaan, en die wereld
heeft hem niet erkend.

In zijn eigen huis is Hij gekomen, en zijn eigen
mensen hebben Hem niet opgenomen.

Aan diegenen die Hem toch opnamen, heeft Hij het
vermogen gegeven om kinderen te worden van God;
aan hen die geloven in zijn naam.

Niet langs de weg van het bloed, niet door de begeerte van het vlees of door mannelijk streven, maar uit God zijn ze geboren.

Ja, het woord is vlees geworden! Hij is onder ons zijn tent komen opslaan en wij hebben zijn heerlijkheid gezien, de heerlijkheid die Hij als eniggeboren Zoon aan de Vader ontleende, vervuld als Hij was van genade en waarheid.

Overweging

Na de overweging: “Er is een roos ontsprongen”
(GvL 440)

Er is een roos ontsprongen.
uit ene wortelstam;
die, lijk ons d' ouden zongen,
uit Jesse 't leven nam;
nu heeft zij bloem gebracht,
in 't midden van de winter,
in 't midden van de nacht.

O rozenstruik, Maria,
o alderpuurste Maagd:
van u zingt Isaias,
van 't bloemken, dat gij bracht;
want eeuwig in Gods raad
lag, dat gij 't Kind zoudt baren
tot alder wereld baat.

Wij bidden u van harte
om 't Kind dat op u loech, (= lachte)
om deez' lief bloemkes smarten,
die het voor ons verdroeg:
wil ons toch hulpe zijn,
dat wij U mogen maken
een woning fraai en fijn.

Gebed van geloof en vertrouwen

Ik geloof dat wij
in de ruimte van deze wereld mogen leven
om de chaos die er is om te scheppen
tot een leefbare ruimte.

Ik geloof dat wij de ruimte krijgen
om met elkaar het leven waardevol
en menslievend te laten zijn.

Ik geloof dat wij dán geloven
als wij ons openstellen voor iedere mens
die om ruimte,
om eerbiedige ruimte vraagt.

Ik geloof dat wij liefde kunnen verspreiden
als wij de vijand in onszelf leren beminnen,
als wij de angst in onszelf omvormen tot hoop,
als wij bereid zijn om te vergeven,
om onszelf en elkaar nieuwe kansen te geven.

Ik geloof dat God ons bemint
 en hoop voor de toekomst geeft,
 als wij werk maken
 van eerbied voor al het kwetsbare
 en elke weerloze mens.

Ik geloof dat de koningen tot wijzen zullen worden
 dat de herders zich niet uit het veld

zullen laten slaan dat de vredebrengers
 veel hart en veel oor zullen tonen
 en dat zo het vredeskind in ons
 tot volwassenheid zal groeien.

Tafel klaarmaken en collecte

**Lied voor onder de collecte: “Er is een kindeke
 geboren op d’aard”** (*GvL 439 couplet 1,2,3*)

Er is een Kindeke geboren op d'aard;
 Er is een Kindeke geboren op d'aard;
 't Kwam op de aarde voor ons allemaal;
 't Kwam op de aarde voor ons allemaal.

't Kwam op de aarde en 't had er geen huis;
 't Kwam op de aarde en 't had er geen huis;
 't Kwam op de aarde en 't droeg al zijn kruis;
 't kwam op de aarde en 't droeg al zijn kruis

Er is een Kindeke geboren in 't strooi;
 Er is een Kindeke geboren in 't strooi;
 't Lag in een kribbe, gedekt met wat hooi,
 't Lag in een kribbe, gedekt met wat hooi.

Communiegebed

Gij die van onzekere wezens mensen maakt,
 van verre vreemden vrienden uit het Oosten,
 van herders en van allen niet in tel,
 mensen van het eerste uur;
 Gij die in onze diep en ver uiteengeslagen wereld
 nog steeds dat éne huis van vrede ziet,
 die herberg waar niemand meer geweigerd wordt;
 Gij die van ons blijft hopen, dat wij ooit nog zijn
 het levend lichaam van uw geest,
 één hartstocht voor dezelfde vrede,
 één zorg voor de minsten en de zwaksten;

**Gij, onuitsprekelijke, wees hier aanwezig,
 in deze kring van mensen,
 waar met woorden en gebaren
 de hoop wordt uitgebeeld dat, al datgene wat
 leeft,
 gezien, geteld, bevestigd en geliefd zal zijn,
 geherbergd in onverbreekbaar samenzijn.**

Gij, die voor geen nacht of duister wijkt
 en volhoudt dat er licht zal zijn voor allen-
 warmte, ruimte en tijd van leven voor iedereen

om mens te zijn:

doe ons, deze nacht, opnieuw geloven,
dat het goed is om zo een mens uit God te zijn,
en dat het zeer goed is om daarom mens te zijn
voor anderen die voorbij de herberg
nog steeds op stal en afval aangewezen zijn;
die in het open veld uw roep om recht en vrede zijn.

**Herinner ons de namen van zoveel
niet weg te denken mensen;
zij die eraan begonnen zijn
te werken aan een huis voor allen;
herinner ons hun dromen en signalen
over recht doen en vrede maken,
plaats voor velen;
een nieuwe orde van gerechtigheid,
waarin de gewonde langs de weg
en ieder die een ander nodig heeft
het hoogst in aanzien staat.**

Herinner ons het Kind in deze nacht geboren
en dat het meest van allen geworden is:
mens naar uw beeld Jezus van Nazareth,
die zolang hij leefde
en zover hij reiken kon met eigen hand
uw aarde heeft ingericht op samenzijn.
En die, toen zijn uur gekomen was,
het brood begon te breken
om van zichzelf en ieder mens te spreken:
gebroken en gedeeld, zo zul je deel van leven zijn!

En die daarna de beker hief op een toekomst
die toch niet eeuwig uit kan blijven:
Zijn bloed, als wijn vergoten,
om ooit te komen tot een wereld met z'n allen!

**Wie hem gedenkt, loopt net als hij vooruit
op wat nog lang niet is, maar komen zal.
Wie hem gedenkt, zal net als hij
pas wonen in zijn huis, als iedereen geherbergd is
en de laatsten als eersten zullen zingen:
Brood en wijn om te vieren
dat wij elkaar voorgoed gegeven zijn!**

Vredeswens

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome, uw wil geschiede,
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven
aan onze schuldenaren
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk,
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen

Communie

Lied: Stille nacht, heilige nacht

Stille nacht, heilige nacht!
Davids Zoon, lang verwacht,
die miljoenen eens zaligen zal,
wordt geboren in Bethlehem's stal.
Hij der schepselen Heer,
Hij der schepselen Heer.

Hulpeloos kind, heilig kind,
dat zo trouw zondaars mint,
ook voor mij hebt G'U rijkdom ontzegd,
wordt G'op stro en in doeken gelegd.
Leer m'U danken daarvoor,
Leer m'U danken daarvoor.

Stille nacht, heilige nacht!
Vreed'en heil wordt gebracht
aan een wereld verloren in schuld;
Gods belofte wordt heerlijk vervuld.
Amen, Gode zij eer!
Amen, Gode zij eer!

Slotgebed

Zegen

Gezegend je vingers
dat zij begaanbare wegen zullen wijzen.

Gezegend je oren
dat zij het geroep van hen die pijn hebben zullen horen.

Gezegend je ogen
dat zij in ieder mens het verhaal van God mogen zien.

Gezegend je schouders
dat zij tot steun mogen zijn.

Gezegend je lippen
dat zij troost mogen spreken.

Gezegend je handen
dat zij liefde mogen ontvangen en doorgeven.

Gezegend je voeten
dat zij vrede mogen brengen waar zij gaan.
De Levende zegene en behoede u ...

Slotlied: “Nacht van donker, nacht van stilte”
(melodie *Eer zij God, GvL 436*)

Nacht van donker, nacht van stilte,
werd een nacht van helder licht.
Als de morgenster verschenen:
Mensenkind dat vrede sticht.
Gloria ... in excelsis deo. (2x)

God van eeuwen, kracht van boven,
stil geheim dat alles draagt,
werd een mens als nooit tevoren,
Woord dat ons om leven vraagt.
Gloria ... in excelsis deo. (2x)

God-met-ons en kind van mensen,
wees de ziel van ons bestaan.
Wees de bron waaruit wij leven,
vuur ons met Uw geestkracht aan.
Gloria ... in excelsis deo. (2x)

**Wij wensen u Zalig Kerstmis
en vrede in uw leven.**

Onze Vader

Geef ons een nieuw hart,
open en vriendelijk voor alle mensen.

Geef ons nieuwe ogen,
om U te ontdekken in mensen in al wat ons overkomt.

Geef ons een nieuw geloof,
dat ons in staat stelt vol vertrouwen opnieuw te
beginnen.

Geef ons nieuwe hoop,
die durft uitzien naar die bijna onmogelijke vrede.

Geef ons nieuwe liefde,
diep als de zee, warm als vuur, sterker dan de dood.